

KATAKAL

Ročník IV.

11. 12. 2022

Číslo: 3

3. ADVENTNÁ NEDEĽA „A“

R.: Príd', Pane, príd' a zachráň nás.

Mt 11, 2 - 11

Ján bol v žalári. Keď počul o Kristových skutkoch, poslal k nemu svojich učeníkov opýtať sa: „Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?“

Ježiš im odpovedal: „Chodte a oznámte Jánovi, čo počujete a čo vidíte: Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium. A blahoslavený je, kto sa na mne nepohorší.“

Keď odchádzali, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi: „Čo ste vyšli vidieť? Trstinu zmietanú vetrom? Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka oblečeného do jemných šiat? Ved' tí, čo nosia jemné šaty, bývajú v kráľovských domoch. Teda čo ste vyšli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám, viac ako proroka! Lebo to o ňom je napísané: ‚Hľa, ja posielam svojho posla pred tvojou tvárou a on pripraví cestu pred tebou.‘

Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on.“

V polovici adventu hovorí evanjelium opäť o Jánovi. Cez minulú nedeľu nám zazneli jeho výzvy na pokánie a zmenu života, dnes Ján vystupuje ako naplnenie prorociev. Celý advent je časom, v ktorom sa aj pre mňa a pre každého z nás naplňajú proroctvá, naša túžba po Mesiášovi a vykúpení. Cez prvý, historický advent rástlo v Máriinom lone Slovo, ktoré sa stalo telom. Aj náš advent je akoby tehotenstvom. Postupne by mala našu ľudskú prirodzenosť čoraz viac prenikať, prežarovať Božia prítomnosť v nás.

Ján je vo väzení. Učeníci mu prinášajú zvesti o tom, čo hovorí a koná Ježiš, o ktorom Ján vyhlásil, že bude krstiť Duchom Svätým a oddelí plevy od zrna. Radostné správy však vyvolávajú v Jánovi mučivé otázky. Drsnosť väzenia, krutosť Herodesa a blízkosť smrti umocňuje ich váhu. Čo si má o Ježišovi myslieť? Je ozaj tým Mesiášom, ktorého príchod ohlasoval? Nemal by vo svojich slovách a činoch Mesiáš viac prejavovať svoju moc? Nemohol by ju uplatniť aj tým, že Jána vyslobodí z väzenia? Kde je ten, čo má ako sudca rozhodne oddeliť zrnko od pliev? Kto je vlastne Ježiš? Je on tým posledným a definitívnym Božím vyslancom, prostredníctvom ktorého príde spása a posledný súd?

Ani Ján, hoci ho sám Ježiš nazval najväčším medzi narodenými zo ženy, sa nevyhol riziku čítať v Biblii svojou optikou, hľadať v ňom Mesiáša, akého vykreslila skôr ľudská potreba než Božie slovo. Viac mu rezonovali pasáže o priloženej sekere, oddelení zlých od dobrých, spravodlivých a hriešnikov. Ježiš odkázal Jánovi, aby si všimol, že proroci hovoria o ňom presne to, čo práve koná. Je pravda, hovoria aj o súde. Tu niekde je jadro nedorozumenia. Ani Ján si nevedel predstaviť, čo je to súd milosrdenstva.

Práve v uzdravovaní a odpúšťaní sa uskutočňuje spásonosný Boží zásah. V Ježišových skutkoch sa nebeské kráľovstvo, Božia vláda, plná moc a milosť stáva reálne prítomná. Radostnú zvesť hlása s božskou mocou a autoritou a tak isto prejavuje svoju nadvládu nad chorobami, živlami i smrťou. Ježiš sa predstavuje ako záchranca biednych a hlásateľ dobrej zvesti. Bojovať proti násiliu a odsudzovať zlo nekladie na prvé miesto. „Súd je v tom, že svetlo prišlo na svet.“

Jánova životná kríza i to, ako ju rieši, je výzva, aby sme ani my nezastali pri našich predstavách a očakávaníach, ale zamerali náš pohľad priamo na Ježiša a prijali ho takého, ako skutočne prichádza, aj cez tento advent.

Musíme sa zaujímať a hľadať, kým Ježiš reálne je a prijať ho aj keď si treba poopraviť či zanechať niektoré naše pomýlené predstavy a očakávania.

Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí... Jánovi učenici boli očitými svedkami, ako sa napĺňa Izaiášovo proroctvo: „Vtedy sa roztvorí oči slepých a uši hluchých sa otvoria...“

Svojím životom a svojím poslanstvom sám Ján vystupoval ako prorok. Ježiš tento názor na Jána posúva do ešte vyššej roviny. Proroci odsudzovali hriech, vyzývali na pokánie a ohlasovali Božie odpustenie. Ján stojí na prahu medzi proroctvom a jeho naplnením, v ňom dosahujú svoj najhlbší cieľ všetky dovtedajšie proroctvá.

Aké ponaučenie si môžeme vziať z Jánovej životnej krízy?

Ponajprv z nej vyplýva uistenie, že kríza ako príležitosť na rast a prehĺbené poznanie pravdy nie je nič zlé a nikoho neobchádza. Ďalej je to skúsenosť, že z krízy sa človek nedostane sám. Jánova veľkosť je v tom, že posielala učeníkov k Ježišovi. Tým sa aj jemu priznáva so svoju slabosťou, no len tak môže od neho dostať kompetentnú odpoveď. Na základné životné otázky, ktoré sú obyčajne na pozadí každej krízy, pozná odpoveď len Boh. Ján vyslal s otázkami k Ježišovi svojich učeníkov. Ježiš zas posielal svojich učeníkov k nám, aby nám priniesli jeho odpoveď.

Často sa zdôrazňuje, že prakticky nám Ježiša zastupuje a sprítomňuje Cirkev. Čo to znamená v prípade neistoty a úzkosti?

Vzletne a pravdivo to hovorí už sv. Cyprián: „Nemôže mať Boha za otca, kto nemá Cirkev za matku“. Podľa teologického vysvetlenia „Cirkev, Kristova nevesta, je predĺžením jeho spásneho pôsobenia. Cirkev uchováva a vysluhuje krst a Eucharistiu, plody lásky, ktorou jej ženích Kristus miloval až do krajnosti. Láska, ktorú Cirkev neustále šíri, umožňuje ľuďom čoraz plnšiu účasť na jeho božskom živote.“ Cirkev má už dvetisíc ročnú skúsenosť s hmotnými i duchovnými zápasmi človeka a ich riešením, skúsenosť svätcov, duchovných vodcov, mystikov i praktikov. Je to v reálnom živote mnohonásobne overená skúsenosť. Okrem toho v nej, cez náuku i cez sviatosti, priamo pôsobí Duch Svätý. Jednou z foriem pomoci Cirkvi pri spoznávaní Božej vôle je služba duchovného vedenia. Duchovného sprievodcu si však treba starostlivo vybrať, najmä ak ide o závažnejšie problémy alebo o túžbu po intenzívnom duchovnom živote. Táto prax napriek dobrej skúsenosti z čias totality dnes takmer vymizla. Kládne vysoké nároky na čas ako aj na pripravenosť duchovného sprievodcu. Naďalej je to však jedna z najúčinnjších služieb pre duchovný rast.